

काश्यपिः

नास्ति अस्याः । अच् टाप् च इति केचित् ।)
अतिविधा । इति मेदिनी । कपिलद्राक्षा । इति
राजनिर्घण्टः ॥

काश्यीरी, स्त्री, (काश्यीरदेशे भवः । “तत्र भवः” ।
४ । ३ । ५३ । इत्यण् । स्त्रियां ङीप् ।) गम्भारी ।
इति भावप्रकाशः ॥ (अस्याः पर्यायगुणाः काश्य-
रीशब्दे ज्ञेयाः ॥)

काश्यं, स्त्री, (कृत्स्तिं व्याश्यं यत्र । कं जलं व्याश्यं वा
यत्र । (मद्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥) नृपविशेषे षुं ।
यथा महाभारते १ । १०२ । ४६ ।

“अक्षतः क्षययित्वा रोनुं संख्येऽसंख्येयविक्रमः ।
आनयामास काश्यस्य सुताः सागरगासुतः” ॥
काश्यपं, स्त्री, (काश्यं मद्यं पिबत्यत्र । पा + घञर्थे
कः । मांसस्य हि मद्यपानाङ्गत्वेन प्रसिद्धेत्तथा-
त्वम् ।) मांसम् । इति हेमचन्द्रः ॥

काश्यपः, पुं, (काश्यपस्य गोत्रापत्यम् । विदाद्यन् ।)
कयादसुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ मृगभेदः ॥
इति मेदिनी । गोत्रविशेषः । तत्पवरान्तर्गत-
सुनिविशेषः । इति स्मृतिः । काश्यपस्यापत्य-
मात्रम् । (विमाखकमुन्यर्थे यथा, महाभारते
३ । १११ । २० ।

“स्नाध्यायवान् वृत्तसमाधियुक्तो

विभाङ्कः काश्यपः प्रादुरासीत्” ॥ * ॥

स्नानामख्यातो द्विजविशेषः । अयं हि विष-
विद्यापारदर्शी । अस्य विवरणमुच्यते ।

यदा श्रीमोकपुत्रेण शृङ्गिणा ‘स कौरवाधमः
सप्तमेऽहनि सर्पराजेन तत्क्षणे दृष्टो यमसदनं
गमिष्यतीति’ श्रुतः परीक्षितः, तदा राज्ञ एतच्छाप-
वृत्तान्तमाकर्ण्योसौ काश्यपो नाम ब्राह्मणः राजानं
परीक्षितं तत्क्षत्रविधात् रक्षितुं धनार्थी हस्तिना-
पुरमुद्दिश्य प्रस्थितः । गच्छन्तमेनं पथि तत्क्षत्रो
दृष्टवानाह च को भवान् कुत्र वा गच्छति । अथ
तत्क्षत्रेणैवमुक्तोऽसौ काश्यपः सर्वं निवेदयामास ।
एवमुक्तवति तु काश्यपे तत्क्षत्रस्तस्य विद्याप्रभावं
दिदृक्षुः सम्मुखस्थमेकं न्ययोर्धं अदशत् । दृष्टो
वृत्तान्त प्रचखविषतेजसा क्षणात् प्रज्ज्वल ।
एवम्भूतेऽसौ काश्यपः खविद्याप्रभावं विज्ञापयितु-
कामो न्ययोर्धमस्मकामादाय तरसा मन्त्रबलेन
पुनर्वनस्पतिं जीवयामास । अथ नागराजस्तत्क्षत्र
एतदालोक्य सविस्मयस्तस्मै प्रभूतधनं दत्त्वा
विसर्जयामास । एतद्विवरणान्तु महाभारते १ ।
४३ । अध्याये द्रष्टव्यम् ॥)

काश्यपिः, पुं, (काश्यपस्यापत्यं बाङ्गलकात् इण् ।)
अरुणः । “काश्यपिर्गण्डायजः” । इत्यमरः १ । ३ ।
३२ । गरुडः । इति हेमचन्द्रः ॥ (महाभारते
१ पर्वणि तदोक्त्यन्तविवरणम् । यथा,—
“एतस्मिन्नेव काले तु देवी दाक्षायणी शुभा ।
विनता नाम कल्याणी पुत्रकामा यश्चस्त्रिणी ।
तपस्मता व्रतपरा खाता षुसवने शुचिः” ।
उपचक्राम भर्तारं तामुवाचाप काश्यपः ।
आरम्भः सफलो देवि ! भविता यत्न्येयुषितः ।
जनयिष्यसि पुत्रौ द्वौ वीरौ त्रिभुवनेश्वरौ ।

काष्ठत

तपसा वाल्खिल्यानां मम सङ्कल्पजौ तथा” ॥
काश्यपी, स्त्री, (काश्यपस्येयं । “तस्येदम्” । ४ । ३ ।
१२० । इत्यण् स्त्रियां ङीप् ।) पृथिवी । इत्य-
मरः २ । १ । २ ।

(“अथागम्य महाराज ! नमस्कृत्य च काश्यपम् ।
पृथिवी काश्यपी जज्ञे सुता तस्य महात्मनः” ॥
इति महाभारते । दानधर्मम् । १३ । १५४ । ७ ॥
पृजा । एतद्विषयकप्रमाणं कूर्मशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

काश्यपेयः, पुं, (काश्यपस्येयम् । काश्यप + अण् ङीप् च
काश्यपी काश्यपपत्नी अदितिः । तत्र भवः इति
टक् ।) सूर्यः । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
“जवाकुसुमसङ्गाश्च काश्यपेयं महाद्युतिम् ।
ध्वान्तरिं सर्वपापघ्नं प्रयतोऽस्मि दिवाकरम्” ॥
इति सूर्यप्रणामः ॥ देवमात्रं । काश्यपीसुतत्वात् ॥)
काश्यरी, स्त्री, (काश् + वनिप् “वनोरच” । ४ । २ । ७
इति ङीप् रश्च । जातौ ङीप् वा ।) का-
श्यरी । इति भरतो हिरूपकोषम् ॥

काष्ठं, स्त्री, (काशते दीप्यते काष्ठत्वेन वा । काश्
+ “हृन्कुषीत्वादिना” उणां । २ । २ । क्यन् ।
प्रश्नेति षत्वम् तितुञ्जेति नेट् ।) दाह । इत्यमरः ।
२ । ४ । १३ । काठ इति भाषा । (उक्तम् ।
“संसारमतिशुष्कं यत् सुष्टिमध्ये समेष्यति ।

तत्काष्ठं काष्ठमित्याहुः खदिरादिसमुद्भवम्” ॥)
काष्ठकं, स्त्री, (काष्ठं सत्कायति । काष्ठ + कै + कः
केचित्त्वात् काष्ठं विद्यतेऽस्य नडादित्वात् च्चः कुक्
च विन्त्यकादित्वात् च्चमात्रस्य लुक् । प्रशस्तका-
ष्ठत्वात् अस्य तथात्वं ।) अगुरु । इति राजनिर्घण्टः ॥

काष्ठकदली, स्त्री, (काष्ठवत् कठिना कदली ।)
कदलीभेदः । काठकला इति भाषा । तत्पर्यायः ।
सुकाष्ठा २ वनकदली ३ काष्ठिका ४ शिलारम्भा
५ दाहकदली ६ फलाक्षा ७ वनमोचा ८ अश्र-
कदली ९ । अस्या गुणाः । रचिकारित्वम् । रक्त-
पित्तनाशित्वम् । हिमत्वम् । गुरुत्वम् । मन्दाग्नि-
जनकत्वम् । दुर्जरत्वम् । मधुरत्वम् । हितत्वम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

काष्ठकौटः, पुं, (काष्ठे जातः कौटः । काष्ठलेखकः
कौटो वा ।) घुणः । इति हेमचन्द्रः ॥

काष्ठकुट्टः, पुं, (काष्ठं कुट्टतीति । कुट्ट + अण् ।) पक्षि-
विशेषः । काठठोकरा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
शतच्छदः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

काष्ठकुहाणः, पुं, (कुं मलं उहालयति विदारयति
गियातनात् साधुः । काष्ठस्य कुहाणः काष्ठेन
निर्मितः काष्ठमयः कुहाणो वा ।) नौकादेर्मला-
पनयार्थं काष्ठघटितकुहाणः । तत्पर्यायः । अ-
वृन्निः २ । इत्यमरः ॥

काष्ठजम्बू, स्त्री, (काष्ठप्रधाना जम्बू ।) भूमिजम्बू ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

काष्ठतच्छकः, पुं, (काष्ठं तच्छति । काष्ठ + तच्छ +
शुब् ।) काष्ठतट् । इति शब्दरत्नावली ॥

काष्ठतट्, [छ] पुं, (काष्ठं तच्छति । तच्छू तनूकरणे
क्विप् ।) वनसङ्गराजतिविशेषः । कुतार इति
भाषा । तत्पर्यायः । तच्छा २ बर्द्धकः ३ श्लथा ४

काष्ठाम्बु

रथकारः । ५ । इत्यमरः । २ । १० । ६ ।
काष्ठतन्तुः, पुं, (काष्ठे तन्तुरिव विल्लतयावस्थित-
त्वात् ।) काष्ठकृमिः । तत्पर्यायः । कोषकारः २ ।
इति हारावली ॥

काष्ठदारः, पुं, (काष्ठं दारसंज्ञकं । काष्ठप्रधानो दार-
रिति केचित् ।) देवकाष्ठम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

काष्ठद्रुः, पुं, (काष्ठप्रधानो द्रुवृक्षः ।) पलाशवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

काष्ठधात्रीफलं, स्त्री, (काष्ठमिव शुष्कं धात्रीफलम् ।)
आमलकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

काष्ठपाटला, स्त्री, (काष्ठवत् कठिना पाटला ।)
सितपाटलिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्याः
पर्याया यथा । “अपरा स्यात्पाटला सितान् ।
शुष्कको मोक्षको घण्टा पाटलिः काष्ठपाटला” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ म भागे ॥)

काष्ठमठी, स्त्री, (काष्ठरचिता मठीव ।) चिता ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

काष्ठमल्लः, पुं, (काष्ठं मल्लः वाहक इव यत्र ।) श्व-
यानम् । इति हारावली ॥

काष्ठलेखकः, पुं, (काष्ठं लिखति । कर्त्तनेन लेखना-
कारं करोतीति । लिख + गुण् ।) घुणः । इति
हारावली ॥

काष्ठलोही, [न्] पुं, (काष्ठेन युक्तं लोहं विद्यते
यत्र । यदा काष्ठं च लोहं च ते स्तोऽत्र । इतिः ।)
लोहयुक्तमुद्गरः । तत्पर्यायः । वातर्हिः २ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

काष्ठवृक्षिका, स्त्री, (काष्ठवत् शुष्का वृक्षिका ।)
कटुका । इति वैद्यकम् । (कट्टीशब्देऽस्या गुणा-
दयो बोद्धव्याः ॥)

काष्ठशारिवा, स्त्री, (काष्ठमिव शुष्का शारिवा ।)
शारिवा । इति राजनिर्घण्टः । अगन्तमूल इति
भाषा ॥

काष्ठा, स्त्री, (काशते प्रकाशते । काश् दीप्तौ ।
“हृन्कुषिनोरभिकाशिश्वः क्यन्” । उणां २ । २ ।
इति क्यन् । प्रश्नेति षत्वं ततः टाप् ।) दिक् ।
(यथा, माघे ११ । १२ ।

“स्फुरति विशदमेधा पूर्वकाष्ठाङ्गनाथा” ॥)

स्थितिः । सीमा । उक्तम् । (यथा, कठश्रुतौ ।
“इन्द्रियाणि परास्याङ्कुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिः बुद्धेरात्मा महान् परः ॥

महतः परमथक्तं अथक्तात् पुरुषः परः ।
पुरुषाच्च परं किञ्चित् सा काष्ठा सा परा गतिः” ॥

अष्टादशनिमेषात्मककालः । इत्यमरः । १ । ४ । ११ ।
(यथा मनुः २ । ६५ ।

“निमेषा दश चाष्टौ च काष्ठा चिंशत्तु ताः कला” ॥
विष्णुपुराणमते पञ्चदशनिमेषात्मकः कालः ।
यदुक्तं, तत्रैव १ । ३ । ७ ।

“काष्ठा पञ्चदश स्याता निमेषा मुनिसत्तम ॥
दाहहरिद्रा । इति मेदिनी । (काश्यपपत्नीभेदः ।
यथा, भागवते ६ । ६ । २५ ।

“अदितिर्दित्तिर्दनुः काष्ठा अरिष्टा सुरसा इजा” ॥)
काष्ठानुवाहिनी, स्त्री, (अम्बूनां जलानां वाहिनी